

ŠTEVILKA 9 • 1943/44 • LETNIK 74

Janko Samec

Koncert v gozdu

Na prvem grmu žvižga črni kos
po notah, ki si sam jih sproti ustvarja.
Sinica iz prosa mu odgovarja:
„Kaj pel boš, revež, ko si vendar bos?“

Vmes vtakne lišček se: „Kar molči, gos!
Ne vidiš, da mu sonce kljun obžarja! —
Kdor kakor ti po zlobi v dan zavdarja,
nad njim še sonce svoj zaviha nos!“ —

Zdaj v sredo tega zgodnjega prepira
se vmešata kobilar, kukavica
in vsak po svojih notah pesem svira.

A revica, užaljena sinica,
zavije v trden molk se do večera,
ker je pač ženska, ta nesrečna ptica!

Mauser K.

Skrivalnica

Ena, dve,
sonce gre
v zlafi zarji
čez gore.

Tri, štiri,
sonce širi
svefle žarke
nad izviri.

Peč, šest,
kar brez cest
hodi sonce
preko mest.

Sedem, osem,
— skrij oči —
kogar najdeš
naj miži!